

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองใช้รูปแบบแผนก่อนทดลอง (Pre-experimental Design) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของ ชุดการสอนไวโอลินสำหรับนิสิตนักศึกษาที่ไม่ได้ศึกษาไวโอลินเป็นวิชาเอก ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับเลือกของนิสิตเอกดนตรีศึกษา ภาควิชาดนตรีศึกษา คณะครู ศาสตราจารย์พาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยดำเนินการวิจัยเป็นลำดับดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาวิชาการสอนไวโอลินของ ชูชาติ พิทักษากร ชูชุกิ, และแลงกี๋
2. ศึกษาความรู้พื้นฐานดนตรีของกลุ่มประชากรทั้งวิชาทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น และวิชาปฏิบัติจากคะแนนการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา สำหรับผู้สอบผ่านการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อภาควิชาดนตรีศึกษาคณะครูศาสตราจารย์พาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2539
3. สร้างแบบประเมินความก้าวหน้าของแต่ละบทเรียน เพื่อประเมินผลในแต่ละแบบฝึกหัดและบทเพลงต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลและกลุ่ม
4. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนิสิตที่เรียนไวโอลินตามแนว ชูชาติ พิทักษากร เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา ผู้วิจัยคาดหมายว่า นิสิตควรมีความสามารถเล่นเพลงทดสอบมาตรฐานได้ในระดับ 1 (grade 1) เป็นอย่างน้อย ซึ่งกำหนดเพลงทดสอบมาตรฐานโดย Trinity College of Music (London)
5. สร้างแบบวัดเจตคติสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนการสอนไวโอลิน ตามแนวของ ชูชาติ พิทักษากร
6. สร้างแบบตรวจสอบความถูกต้องของชุดการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

7. พัฒนาสร้างชุดการสอนไวโอลินตามแนว ชูชาติ พิทักษากร ฉบับร่างจากการสังเกตการสอน เพื่อหาข้อมูล จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา เทคนิคการสอน นอกจากนี้ผู้วิจัยทำการประเมินผล กลุ่มตัวอย่างในการเล่นแบบฝึกหัดและบทเพลงต่างๆ ในบทเรียน เพื่อนำไปวิเคราะห์หามาตรฐานของชุดการสอนไวโอลินตามแนวของ ชูชาติ พิทักษากร หลังจากที่ผ่านมาการเรียนเป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา โดยเข้าสังเกตการสอนในรายวิชา 2712213 เครื่องสาย ภาควิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2539 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในวันและเวลาดังต่อไปนี้

- วันที่ 8 พฤศจิกายน 2539 เวลา 10.00 - 12.00 น.
 - วันที่ 15 พฤศจิกายน 2539 เวลา 10.00 - 12.00 น.
 - วันที่ 22 พฤศจิกายน 2539 เวลา 10.00 - 12.00 น.
 - วันที่ 29 พฤศจิกายน 2539 เวลา 10.00 - 12.00 น.
 - วันที่ 6 ธันวาคม 2539 เวลา 10.00 - 12.00 น.
 - วันที่ 13 ธันวาคม 2539 เวลา 10.00 - 12.00 น.
 - วันที่ 20 ธันวาคม 2539 เวลา 10.00 - 12.00 น.
 - วันที่ 27 ธันวาคม 2539 เวลา 10.00 - 12.00 น. (สอบกลางภาค)
 - วันที่ 10 มกราคม 2540 เวลา 10.00 - 12.00 น.
 - วันที่ 24 มกราคม 2540 เวลา 10.00 - 12.00 น. (ประเมินผล grade 1)
 - วันที่ 31 มกราคม 2540 เวลา 10.00 - 12.00 น.
 - วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2540 เวลา 10.00 - 12.00 น.
 - วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2540 เวลา 10.00 - 12.00 น.
 - วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2540 เวลา 10.00 - 12.00 น. (สอบปลายภาค)
- (ประเมินผล grade 2)

8. นำชุดการสอนไวโอลิน(ฉบับร่าง) ส่งให้ ชูชาติ พิทักษากร และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง ขั้นตอนเพื่อปรับปรุงแก้ไข

9. ผู้วิจัยนำชุดการสอนไวโอลินมาตรฐาน (ฉบับร่าง) ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและขอคำแนะนำเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้นำไปใช้สอน โดยผู้วิจัยพิจารณาผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การสอนไวโอลินในระดับอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รายนามผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รศ.ดร.โกวิท ษัณธิ์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์สุทิน ศรีณรงค์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. อาจารย์สมชาย อัครโกวิท	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
4. อาจารย์สิทธิชัย เพ็งเจริญ	กรมศิลปากร
5. อาจารย์พรต เรืองศรีมัน	วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรุงเทพฯ

10. การวิเคราะห์ข้อมูล

10.1 ทดสอบความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการสอนไวโอลินของ ชูชาติ พิทักษากร

10.2 ทดสอบมาตรฐานของชุดการสอนเรื่องไวโอลิน จากกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการเรียนไวโอลินตามแนวของ ชูชาติ พิทักษากร เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา จากคะแนนแบบฝึกหัด บทเพลง การสอบกลางภาค และปลายภาค และคะแนนสอบเพลง grade 1 และ grade 2 เปรียบเทียบกับค่าสถิติทดสอบ t (test statistic t)

10.3 ทดสอบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดการสอนไวโอลิน ตามแนวของ ชูชาติ พิทักษากร

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็น นิสิตภาควิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2539-2540 จำนวน 11 คน ที่ไม่เคยเรียนไวโอลินมาก่อน โดยกลุ่มตัวอย่างลงทะเบียนเรียนรายวิชา 2712213 เครื่องสาย ภาควิชา ปลาย ปีการศึกษา 2539 - 2540 จำนวน 1 หน่วยกิต สัปดาห์ละ 2 คาบ เป็นเวลา 1 ภาคการศึกษา (15 สัปดาห์) ดังนี้

วิชาเอก	piano	4 คน
	trumpet	2 คน
	oboe	1 คน
	bassoon	1 คน
	saxophone	1 คน
	horn	1 คน
	ซอด้วง	1 คน

ผู้วิจัยเลือกนิสิตภาควิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเพราะ เป็นนิสิตที่มีความถนัดเครื่องดนตรีซิงเกิลอยู่ในระดับสูงใกล้เคียงกัน และลงทะเบียนเรียนรายวิชา 2712213 เครื่องสาย ซึ่งสอนโดย ชูชาติ พิทักษากร นอกจากนี้คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ยังเป็นสถาบันที่เปิดหลักสูตรวิชาดนตรีศึกษาเป็นแห่งแรกในประเทศไทย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจากสถาบันดังกล่าวจึงมีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งในการเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างของประชากร

หลังจากผู้วิจัยพิจารณาผลคะแนนการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อศึกษาต่อภาควิชาดนตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2539 (ฝ่ายวิชาการ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) พบว่ากลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีผลคะแนนความถนัดเครื่องดนตรีซิงเกิลโดยมีค่าเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิต เท่ากับ 90.82 ($\bar{x} = 90.82$) จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.13 ($s=6.13$) จากข้อมูลดังกล่าวแสดงถึงกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีมาตรฐานในการปฏิบัติเครื่องดนตรีซิงเกิลในระดับสูงใกล้เคียงกัน

การสร้างเครื่องมือเพื่อการตรวจสอบหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

เครื่องมือเพื่อการตรวจสอบหาประสิทธิภาพของชุดการสอน แบ่งออกเป็น 5 ชนิด คือ

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีตอร์เร่ ไวโอลิน นตมแนวของ ชู ติ พิทักษากร
2. แบบประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติไวโอลินตามแนวของ ชูชาติ พิทักษากร ในการเล่นแบบฝึกหัดและบทเพลงในชุดการสอนหลังจากจบการเรียนของแต่ละหน่วยการเรียน และการสอบกลางเทอมและปลายเทอม ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 1 ภาคการศึกษา
3. แบบประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติตามแนวของ Trinity College of Music (London) เพื่อให้ทดสอบเพลงมาตรฐาน grade 1

4. แบบประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ พงการวิ ษาศาปฏิ บัติตม แนวของ Trinity College of Music (London) เพื่อใช้ทดสอบเพลงมาตรฐาน grade 2

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดการสอนไวโอลิน ตามแนวของ ชุชาติ พิทักษากร

- ชนิดที่ 1. แบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนไวโอลินตามแนวของ ชุชาติ พิทักษากร ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน (rating scale) เพื่อสอบถามความคิดเห็นของ นิสิตที่มีต่อการเรียนไวโอลินตามแนวของ ชุชาติ พิทักษากร จำนวน 15 ข้อ โดยดำเนินการ ดังนี้
1. ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง แบบสอบถาม
 2. ศึกษาเอกสารประกอบการสอนและเข้าสังเกตการเรียนการสอน เพื่อสร้างแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมในด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหาการเรียนการสอน การวัดประเมินผล และ บรรยากาศการเรียนการสอน.
 3. นำแบบสอบถามส่งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ
 4. นำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มประชากรตัวอย่าง
 5. เกณฑ์การพิจารณาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนไวโอลิน ตามแนวของ ชุชาติ พิทักษากร (ดูรายละเอียดที่ ภาคผนวก ก) โดยแบ่งเกณฑ์การพิจารณา 5 ระดับ ดังนี้
 - 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 - 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 - 3 หมายถึง ปานกลาง
 - 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วยน้อย
 - 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด

- ชนิดที่ 2. แบบประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาค ปฏิบัติผู้วิจัย สร้างแบบประเมินเพื่อวัดผลภาคปฏิบัติ แบบฝึกหัด และบทเพลงในชุดการสอนเรื่องไวโอลิน ในแต่ละหน่วยการเรียน ในชุดการสอนเรื่องไวโอลินของแต่ละหน่วยการเรียน (ดูรายละเอียดที่ บทที่ 5) แบบประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนนการสอบกลางภาคและปลาย ภาค (ดูรายละเอียดที่ ภาคผนวก ก) โดยดำเนินการดังนี้
1. ศึกษาวิธีการประเมินผลภาคปฏิบัติจากเอกสาร และตำราที่เกี่ยวข้อง
 2. สร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติ

3. สร้างแบบเกณฑ์การให้คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ ดังนี้
- 2 คะแนน หมายถึง ผ่านในระดับดี
 - 1 คะแนน หมายถึง ผ่านในระดับปานกลาง
 - 0 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่านต้องปรับปรุง

ชนิดที่ 3 และ 4. แบบประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ ตามแนวของ Trinity College of Music (London) เพื่อใช้ทดสอบเพลงมาตรฐาน grade 1 และ grade 2 ตามแนวของ Trinity College of Music (London) (ดูรายละเอียดที่ ภาคผนวก ก.) โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาวิธีประเมินผลภาคปฏิบัติจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบประเมินภาคปฏิบัติไวโอลินตามแนวของ Trinity College of Music (London) โดยสถาบันดังกล่าวจะทดสอบรายละเอียดของการเล่นเพลงในแต่ละระดับ ซึ่งผู้สอบต้องแสดงรายละเอียดของทักษะการบรรเลง 5 ข้อดังนี้ 1. คุณภาพเสียง (tone) 2. เทคนิคการเล่นที่ถูกต้อง (techniques) 3. ความถูกต้องของระดับเสียง (intonation) 4. จังหวะถูกต้อง (rhythm) 5. เสียง ดัง - เบา ตามเครื่องหมาย (dynamics) ผู้วิจัยนำรายละเอียดของการเล่นเพลงดังกล่าวเป็นแบบอย่างในการกำหนดเนื้อหาของการประเมินผลและสร้างแบบประเมินผล
3. สร้างเกณฑ์การให้คะแนนโดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนให้สอดคล้องกับเกณฑ์การให้คะแนนของแบบประเมินในชุดที่ 2 ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ เช่นเดียวกันดังนี้
 - 2 คะแนน หมายถึง ดี ผ่านในระดับดี
 - 1 คะแนน หมายถึง ผ่านในระดับปานกลาง
 - 0 คะแนน หมายถึง ไม่ผ่านต้องปรับปรุง

ชนิดที่ 5. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดการสอนไวโอลินตามแนวของ ชูชาติ พิทักษากร ผู้วิจัยนำชุดการสอนฉบับร่างที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องขั้นต้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญการสอนไวโอลิน จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีความสมบูรณ์ถูกต้องตามลักษณะของชุดการสอนหรือไม่อย่างไร โดยพิจารณาความเป็นไปได้ในด้านจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินผลมีความสอดคล้องกับผู้เรียนและเวลาเรียนมากน้อยอย่างไร (ดูรายละเอียดที่ ภาคผนวก ก) โดยมีเกณฑ์ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ถูกต้องมากที่สุด
- 4 หมายถึง ถูกต้องมาก
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง ไม่ถูกน้อย
- 1 หมายถึง ไม่ถูกต้องน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ภายหลังจากเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอน ใวโอลินตามแนว ชูชาติ พิทักษากร และแบบตรวจสอบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดการสอน นำแบบสอบถามดังกล่าวมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) แต่ละข้อ โดยกำหนดเกณฑ์สรุปความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอน และความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดการสอน ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ไม่เห็นด้วยน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ไม่เห็นด้วยน้อยที่สุด

สถิติพื้นฐานของคะแนน (McChave , 1985)

สูตร หาค่าเฉลี่ย \bar{x} (mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$$

เมื่อ $\sum_{i=1}^n x_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนคน

สูตร หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน s (standard deviation)

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n x_i^2 - n\bar{x}^2}{n-1}}$$

เมื่อ $\sum_{i=1}^n x_i^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสอง
 \bar{x}^2 แทน กำลังสองของคะแนนเฉลี่ย
 n แทน จำนวนคน

2. ภายหลังจากเก็บข้อมูลโดยแบบประเมินภาคปฏิบัติเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำแบบประเมินดังกล่าวมาวิเคราะห์คะแนน เพื่อทดสอบทดสอบมาตรฐานของชุดการสอนเรื่องไวโอลิน โดยผู้วิจัยแบ่งคะแนนการทดสอบออกเป็น 5 ชุด คือ

ชุดที่ 1 คะแนนรวมของการประเมินผลสัปดาห์ที่ 3 ถึงสัปดาห์ที่ 7 และสัปดาห์ที่ 9 ถึงสัปดาห์ที่ 13 รวม 10 สัปดาห์ มีคะแนนเต็มเท่ากับ 158 คะแนน โดยคิดคะแนนเป็นร้อยละ ผู้วิจัยประเมินผลความสามารถทางด้านปฏิบัติเกี่ยวกับ แบบฝึกหัด และบทเพลงในชุดการสอนของแต่ละสัปดาห์ดังกล่าว ซึ่งแบบฝึกหัดและบทเพลงสำหรับการประเมินผลนั้น ชูชาติ พิทักษากร เป็นผู้กำหนดขึ้น ผู้วิจัยเป็นผู้ประเมินคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจากการสังเกตการเล่นแบบฝึกหัดและบทเพลงเป็นกลุ่มย่อย 5-6 คน ในท้ายชั่วโมง ซึ่งผลการให้คะแนนได้รับการตรวจสอบและยอมรับจาก ชูชาติ พิทักษากร ทุกครั้งที่มีการประเมินผล ในส่วนของคะแนนในแต่ละสัปดาห์มีคะแนนเต็มแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนแบบฝึกหัดและบทเพลงในแต่ละแบบฝึกหัดหรือบทเพลงมีคะแนนเต็มเท่ากับ 2 คะแนน ตัวอย่างเช่น

บทที่ 1 หน่วยที่ 3 จำนวน 10 แบบฝึกหัด คะแนนเต็มเท่ากับ 20 คะแนน

บทที่ 1 หน่วยที่ 4 จำนวน 8 แบบฝึกหัด คะแนนเต็มเท่ากับ 16 คะแนน

บทที่ 1 หน่วยที่ 5 จำนวน 9 แบบฝึกหัด คะแนนเต็มเท่ากับ 18 คะแนน เป็นต้น (ดูรายละเอียดการประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนน ของแต่ละหน่วยการเรียนได้ที่ ภาคผนวก ก.)

ชุดที่ 2 คะแนนรวมของการสอบกลางภาคและปลายภาคการศึกษา มีคะแนนเต็มเท่ากับ 28 คะแนน โดยคิดคะแนนเป็นร้อยละ โดยคะแนนแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ประเมินกลาง

ภาค 14 คะแนน และประเมินปลายภาค 14 คะแนน (ดูรายละเอียดการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนที่ ภาคผนวก ข.)

ชุดที่ 3 คะแนนรวมของการประเมินผล 10 สัปดาห์ คะแนนสอบกลางภาคและปลายภาค การศึกษา มีคะแนนเต็มเท่ากับ 186 คะแนน โดยคิดคะแนนเป็นร้อยละ คะแนนของชุดที่ 3 เกิดจากการนำคะแนนดิบในชุดที่ 1 และชุดที่ 2 มารวมกัน เพื่อทราบคะแนนโดยรวมของผลการเรียนภาคปฏิบัติ ๓๓ วัต อย่าง ไร ระยะเวลา 1 ภาคการศึ กษา

ชุดที่ 4 คะแนนเพลงมาตรฐาน grade 1 คะแนนเต็มเท่ากับ 10 คะแนน โดยคิดคะแนนเป็นร้อยละ เพลงมาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์ประเมินนั้น กลุ่มตัวอย่างเลือกเพลงจากรายชื่อเพลงสำหรับเลือกสอบวัดระดับ grade 1 ซึ่งเป็นข้อสอบที่เปิดเผย ใช้เป็นข้อสอบระหว่างปี ค.ศ. 1994 - 1997 กำหนดโดย Trinity College of Music (London) โดยกลุ่มตัวอย่างตกลงเลือกเพลง Snooker Table ประพันธ์โดย Norton เหมือนกันทุกคน โดยได้รับความเห็นชอบจาก ชูชาติ พิทักษากร ในส่วนของขั้นตอนการทดสอบนั้น นิสิตกลุ่มตัวอย่างต้องฝึกหัดและฝึกซ้อมเพลง Snooker Table ด้วยตนเอง ผู้สอนเพียงให้คำแนะนำและสาธิตให้กลุ่มตัวอย่างได้รู้จักเพลงดังกล่าวในเบื้องต้นเท่านั้น นอกจากนี้ผู้สอนกล่าวถึงผู้สอบแต่ละคนต้องแสดงรายละเอียดของทักษะการบรรเลง 5 ข้อคือ 1. คุณภาพเสียง (tone) 2. เทคนิคการเล่นที่ถูกต้อง (techniques) 3. ความถูกต้องของระดับเสียง (intonation) 4. จังหวะถูกต้อง (Rhythm) 5. เสียง ดัง - เบา ตามเครื่องหมาย (dynamics) โดยการเล่นคนเดียว ไวโอลินเพลงทดสอบหน้าชั้นเรียนให้ผู้สอนและเพื่อนกลุ่มตัวอย่างฟัง กลุ่มตัวอย่างมีเวลาฝึกหัดและฝึกซ้อมเพลง 2 สัปดาห์ก่อนทำการทดสอบ (ดูรายละเอียดแบบการประเมินและเกณฑ์การให้คะแนนที่ ภาคผนวก ก.)

ชุดที่ 5 คะแนนเพลงมาตรฐาน grade 2 คะแนนเต็มเท่ากับ 10 คะแนน โดยคิดคะแนนเป็นร้อยละ กลุ่มตัวอย่างเลือกเพลงจากรายชื่อเพลงเลือกสอบสำหรับวัดระดับ grade 2 ซึ่งเป็นข้อสอบที่เปิดเผย ใช้สำหรับสอบระหว่างปี ค.ศ. 1994 - 1997 กำหนดโดย Trinity College of Music (London) โดยกลุ่มตัวอย่างตกลงเลือกเพลง Lison Dormait ประพันธ์โดย Mozart เหมือนกันทุกคน โดยได้รับความเห็นชอบจาก ชูชาติ พิทักษากร การแนะนำเพลงสอบระยะเวลาในการฝึกซ้อม หลักเกณฑ์และขั้นตอนการสอบจะปฏิบัติเช่นเดียวกับการประเมินในชุดที่ 4 (ดูรายละเอียดแบบการประเมินผลและเกณฑ์การให้คะแนนที่ ภาคผนวก ก.)

การทดสอบเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ แบบฝึกหัด และบทเพลงชุดที่ 1 และ 2 ชูชาติ พิทักษากร เป็นผู้กำหนดขึ้น ส่วนบทเพลงในชุดที่ 4 และ 5 Trinity College of Music (London) เป็นผู้กำหนด การประเมินให้คะแนนและเกณฑ์การให้คะแนนของคะแนนทั้ง 5 ชุด ผู้วิจัยเป็นผู้จัดทำ และผลคะแนนของการทดสอบทุกครั้งได้รับการตรวจสอบและยอมรับจาก ชูชาติ พิทักษากร

Trinity College of Music (London) (1997) แบ่งระดับทักษะการเล่นเครื่องดนตรีขึ้นพื้นฐานออกเป็น 9 ระดับ ดังนี้ ขั้นพื้นฐาน (initial), ระดับ 1-8 (grades 1 - 8) ในการทดสอบแต่ละระดับมีคะแนนรวมเท่ากับ 100 คะแนน ผลคะแนนรวมของผู้ได้รับการทดสอบจะถูกจัดลำดับขั้นใน 4 ระดับ ดังนี้

0 - 64 ตก (fail)

65 - 74 ผ่าน (pass certificate)

75 - 84 ผ่านขั้นดี (pass with merit certificate)

85 - 100 ผ่านขั้นเกียรตินิยม (pass with honours certificate)

การทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าชุดการสอนเรื่องไวโอลิน ตามแนวการสอนของชูชาติ พิทักษากร มีมาตรฐานดีหรือไม่ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินจาก Trinity College of Music (London) โดยพิจารณาว่าถ้าคะแนนเฉลี่ยของประชากร (μ) ของแต่ละชุดคะแนน (ชุด 1 - 5) มีค่ามากกว่า 75% หมายถึง ชุดการสอนเรื่องไวโอลินตามแนวการสอนของชูชาติ พิทักษากร มีมาตรฐานอยู่ในขั้นดี ในทางตรงข้ามถ้าคะแนนเฉลี่ยของประชากร (μ) ของแต่ละชุดคะแนน (ชุด 1 - 5) มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 75% หมายถึง ชุดการสอนเรื่องไวโอลินตามแนวการสอนของชูชาติ พิทักษากร ต่ำกว่ามาตรฐาน ดังนั้นสมมติฐานการทดสอบชุดการสอนเรื่องไวโอลินได้มาตรฐานหรือไม่ สามารถแสดงการทดสอบสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้ (McChave , 1985)

$$H_0: \mu \leq 75\%$$

$$\text{vs. } H_1: \mu > 75\%$$

ขั้นตอนการทดสอบ

วิธีการทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาข้อสรุปว่า จะปฏิเสธหรือยอมรับสมมติฐาน H_0 มีขั้นตอนของวิธีการทดสอบทางสถิติ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 หาค่าเฉลี่ยมัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) กำหนดให้

x_1, x_2, \dots, x_n แทนคะแนนของคนที่ 1, 2, ..., n ตามลำดับ

\bar{x} แทนค่าเฉลี่ยคะแนน

s แทนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

n แทนจำนวนข้อมูล ($n=11$)

สูตรหาค่าเฉลี่ย \bar{x} (mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$$

สูตร หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

$$S = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n x_i^2 - n\bar{x}^2}{n-1}}$$

ขั้นตอนที่ 2 หาค่าสถิติ t

สูตรหาค่าสถิติ t (McChave , 1985)

$$t = \frac{\bar{x} - 75}{s/\sqrt{n}}$$

ขั้นตอนที่ 3 เลือกระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จากตารางการแจกแจง t พบว่า เมื่อ degrees of freedom $(n-1) = 10$ จะได้ค่า t จากตารางเท่ากับ 1.812 นำค่า t ที่คำนวณได้จากขั้นตอนที่ 2 มาเปรียบเทียบกับ 1.812 เพื่อทดสอบสมมติฐาน H_0 โดยมีกฎเกณฑ์การตัดสินใจ ดังนี้

ถ้าค่า t ที่คำนวณได้ ≤ 1.812 จะยอมรับสมมติฐาน H_0 ซึ่งหมายความว่า คะแนนชุดการสอบเรื่องไวโอลินน้อยกว่าหรือเท่ากับ 75% ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด

แต่ถ้าค่า t ที่คำนวณได้ > 1.812 จะปฏิเสธสมมติฐาน H_0 ซึ่งหมายความว่า คะแนนชุดการสอบเรื่องไวโอลินมากกว่า 75% ซึ่งได้มาตรฐานตามที่กำหนด

อย่างไรก็ตามมาตรฐานการตัดสินใจคะแนนของผู้วิจัย ในการให้คะแนนเพลงมาตรฐานซึ่งกำหนดโดย Trinity College of Music อาจไม่เทียบเท่ากับอาจารย์ที่เป็นผู้ควบคุมการทดสอบจากประเทศอังกฤษ แต่แบบประเมินผล เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบสถาบันดังกล่าว และขั้นตอนการตรวจสอบและการยอมรับการให้คะแนนจาก ชุชาติ พิทักษากร ก็สามารถประเมินผลเพลงมาตรฐานได้ในระดับหนึ่งซึ่งผู้วิจัยจะแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย